

2. Камлик М.І. Економічна безпека підприємницької діяльності: економіко-правовий аспект: навч. посібник. Київ: Атіка, 2005. 432 с.

РОЗРОБКА АЛГОРИТМУ СКЛАДАННЯ ЛОКАЛЬНОГО КОШТОРИСУ ЗА СПРОЩЕНОЮ СИСТЕМОЮ

Демченко В.В.

*Науковий керівник: Юрченко О.В., к.е.н, доцент
Сумський національний аграрний університет*

Процес ціноутворення в будівництві має свої особливості та є основним етапом будівництва. Так, як правильно сформовані та обґрунтовані ціни дають можливість замовнику переконатися в об'єктивності витрат ресурсів на виконання робіт та рівня цін на ці ресурси. Також важливим є те, щоб на ранній стадії проектування інвестор міг зорієнтуватися на суму грошових коштів, які йому потрібно буде вкласти в об'єкт будівництва.

Саме для того, щоб мати можливість в максимально короткий термін розрахувати кошторисну документацію і дати можливість визначити ся зі капітальними вкладеннями замовникові, ми розглянули можливість оптимізації розрахунків повного складу кошторисної документації.

Метою дослідження є пошук шляхів зменшення трудомісткості розробки конкретної економічної частини проектів за складом і змістом. Практична значимість та наукова новизна полягатиме у наданні рекомендацій та розробці алгоритму послідовності складання кошторисної документації на основі УКН.

Практичний підхід застосування УКН обумовлюється ще й тим, що проектувальники на стадіях розробки кошторисної документації уже із самого початку приймають техніко-економічне рішення щодо вартості окремих об'єктів будівництва. Укрупнений показник кошторисної вартості (ціни) на 1,0 м³ або на 100м³ будівельних об'ємів будинків спрощує визначити їх як окремі види робіт, так і об'єкти в цілому в порівнянні з ЕКН – елементними кошторисними нормами.

Пропонуємо робити розрахунок наступним чином:

1) розгляд основних вихідних даних до розробки кошторисів за УКН, а також про порядок і послідовність їх складання;

2) аналіз складу та змісту УКН – 1, 2, 3, 4, 5, 6 і 7, при використанні яких можна визначити укрупнену кошторисну вартість прямих затрат і загальновиробничих витрат на всі види будівельно-монтажних робіт;

3) безпосереднє складання всіх різновидів кошторисів, використовуючи який можна формувати повну кошторисну вартість як об'єктів, так і будівництва в цілому.

Завершальним навчально-практичним матеріалом буде оцінка запроєктованих кошторисів, що дасть можливість зробити порівняльний аналіз розроблених показників за аналогом (типовим).

Таким чином, можемо зробити висновок, що викладені методичні й практичні аспекти посилення на норми УКН для розробки локальних,

об'єктних та зведених кошторисів дають змогу чіткого засвоєння основ ціноутворення об'єктів промислового та цивільного будівництва та спрощують роботу кошторисника.

МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ВИКОРИСТАННЯ У РИЗИК МЕНЕДЖМЕНТІ

Дідик А.К.

*Науковий керівник: Благой В.В., к. е. н., доцент
Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків, Україна*

Розглядаючи господарський суб'єкт ринку (фірма, підприємство, об'єднання, холдинг) як виробничу систему, тобто як сукупності взаємодіючих між собою, а також з довкіллям елементів змушує визнати, що їх розвиток має стохастичний характер. Тому рішення, що приймаються власником виробничої системи, завжди пов'язані з ризиком. Ризик у прийнятті управлінського рішення, виходячи із самого його визначення, – це ризик у виборі альтернатив. Він існує як на стадії мотивації прийняття рішень, розрізняють мотивований ризик – розрахований на ситуаційні переваги в діяльності та немотивований ризик (коли ні на що не розраховують).

Щоб оцінити рівень ризику, його необхідно виміряти. Для кількісної оцінки ризику необхідно знати всі можливі наслідки певних дій і дати їм кількісну або порівняльну інтерпретацію. Для кількісної оцінки рівня ризику використовується певна кількість показників, таких як можливий результат, очікуване значення рівня ризику та відхилення від очікуваного значення.

Різні методи управління ризиками допомагають проаналізувати основні ризики компанії та розробити певну концепцію їх оцінки, усунення та подальшого прогнозування.

Методи управління можна визначити як сукупність прийомів і методів, використання яких дає можливість забезпечити нормальне та ефективне функціонування керуючої та керованої підсистем у системі управління.

Управління ризиками виконує певні функції. Виділяють декілька основних функцій управління ризиками [1]:

- об'єкт управління, до якого належить організація з авторизації ризиків; ризиковані вкладення капіталу; робіт на зниження величини ризику; процес страхування ризиків; економічні відносини та зв'язки між суб'єктами господарського процесу.

- предмет управління, в рамках якого передбачається прогнозування, організація, координація, регулювання, стимулювання, контроль.

У сукупності методів управління ризиками виділяють сім основних груп:

- 1) правові
- 2) адміністративні
- 3) економічні
- 4) соціальні